

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

Изборно веће Факултета политичких наука на седници одржаној 12. септембра 2019. године на основу образложене иницијативе Политиколошког одељења, донело је одлуку о расписивању Конкурса за редовног професора за ужу научну област Политички системи, именovalo комисију и одредило председавајућег Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима у саставу: проф. др Милан Јовановић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, председавајући Комисије, проф. др Данијел Бохслер, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду и проф. др Јовица Тркуља, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду. Комисија је прегледала пријаве и Наставно-научном већу Факултета политичких наука подноси

РЕФЕРАТ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА

Конкурс за једног редовног професора за област Политички системи објављен је 25. септембра 2019. године у публикацији о запошљавању Националне службе за запошљавање „Послови“, број 848.

Комисија је преузела пријаву 15. октобра 2019. године, прегледала поднете пријаве и констатовала да се на Конкурс јавио један кандидат, Небојша Владисављевић.

Комисија је констатовала да пријава садржи све прописане елементе предвиђене Законом о високом образовању ("Службени гласник РС", бр. 88/17), Статутом Универзитета у Београду Факултета политичких наука и Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 200. од 23.11.2017. године).

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ КАНДИДАТА
НЕБОЈШЕ ВЛАДИСАВЉЕВИЋА

Небојша Владисављевић је рођен [REDACTED] Основне студије завршио је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду 1994. године. Мастер из упоредне политике и докторске студије политичких наука (MSc Comparative Politics, PhD in Government) завршио је 1998. односно, 2004. године у Великој Британији, на Одсеку за политичке науке Лондонске школе економије и политичких наука (Department of Government, London School of Economics and Political Science), у оквиру Универзитета у Лондону. Докторска и мастер диплома нострификоване су на Факултету политичких наука Универзитета у Београду у новембру 2008. године.

Од 2000. до 2008. године ради на Лондонској школи економије и политичких наука: као асистент на основним студијама на Одсеку за политичке науке (2000/2001), затим као предавач на основним и мастер студијама упоредне политике (MSc Teacher, 2002-2004; LSE Fellow in Government, 2004-2008). На Факултету политичких наука предаје од 2008. године, а изабран је за ванредног професора у области Политички системи годину дана касније.

Током и после последипломских студија добио је низ стипендија и признања: Open Society Institute and Foreign and Commonwealth Office Chevening LSE Scholarship (1997/1998); Research Award, Department of Government, LSE (1999/2000); Ernest Gellner Memorial Fund, Travel and Field Work Grant, London (2000/2001); Open Society Institute, Global Supplementary Grant (2000-2002); Doctoral Research Fellowship, Department of Government, London School of Economics and Political Science (2000/2001); Max Weber Postdoctoral Fellowship, European University Institute, Фиренца, Италија (2007/2008; није прихватио понуду); OSI Returning Scholar, Open Society Institute, Academic Fellowship Program, 2008-2014).

У досадашњој каријери кандидат је објавио 2 монографије са рецензијама и уредио са другима 1 монографију са рецензијама. Објавио је и 11 чланака у научним часописима са рецензијама, 11 поглавља у монографијама /саопштења са научних конференција и 2 чланка у часописима без рецензије. Радови су објављивани на енглеском и српском језику.

Монографије

- *Успон и пад демократије после Петог октобра*, Београд, Архипелаг, 2019. 359 стр. (ISBN 978-86-523-0294-9).
- *Serbia's Antibureaucratic Revolution: Milošević, the fall of communism and nationalist mobilization*, Basingstoke and New York, Palgrave Macmillan, 2008. 235 p. (ISBN 978-0-2302-0521-5) [M11]

(Превод: *Антибироократска револуција*, у припреми, Архипелаг, Београд, 2019. 299 стр. ISBN 978-86-523-0286-4)

Прикази књиге објављени у: Foreign Affairs (1/2009), Democratization (6/2009), Perspectives on Politics (4/2012), Political Studies Review (3/2010), Europe-Asia Studies (4/2009), Mobilization (1/2010), Nations and Nationalism (2/2009), Nationalities Papers (3/2010), Social Movement Studies (2/2011), Journal of Balkan and Near Eastern Studies (2/2010).

Тематска монографија/зборник радова

- *Media, communication and the struggle for democratic change: Case studies on contested transitions*, Basingstoke and New York, Palgrave Macmillan, 2019. (уредио заједно са: Katrin Voltmer, Christian Christensen, Irene Neverla, Nicole Stremlau, Barbara Thomass and Herman Wasserman). 305 p. (ISBN 978-3-030-16747-9) [M11]

Чланци у научним часописима

- 'Media discourse and the quality of democracy in Serbia after Milošević', *Europe-Asia Studies*, vol. 71, 2019: 1-25. [ISSN: 0966-8136; 1465-3427; doi: 10.1080/09668136.2019.1669534] [M22]
- 'Revolutionary origins of political regimes and trajectories of popular mobilization in the late communist period', *Nationalities Papers*, vol. 47 (4), 2019: 545-561. [ISSN: 0090-5992; 1465-3923; doi:10.1017/nps.2018.62] [M21-23]
- 'Visual metaphor and authoritarianism in Serbian political cartoons' (with Aleksandra Krstić and Giorgia Aiello), *Media, War & Conflict*, објављен online 19. јуна 2019: 1-23. [ISSN: 17506352; 17506360; doi: 10.1177/1750635219856549] [M23] [SciMago Q1 PS & IR 2017]
- „Медијско представљање сукоба у демократизацији у Египту, Кенији, Србији и Јужној Африци“ (са Катрин Волтмер), *Социологија*, год. LIX, бр. 4 (2017), стр. 518-537. [ISSN: 0038-0318; doi: 10.2298/SOC1704518V] [M24]
Радна верзија објављена под називом 'Media framing of democratisation conflicts in Egypt, Kenya, Serbia and South Africa: a content analysis', MeCoDEM working paper, University of Leeds, February 2017. [ISSN 2057-4002]
- „Медијско представљање политичких сукоба“, *CM: Communication and Media*, год. XII бр. 39 (2017), стр. 5-38. [ISSN: 2466-541X; doi: 10.5937/comman12-13725] [M51]
Радна верзија објављена под називом 'Media framing of political conflict: a review of the literature', MeCoDEM working paper, University of Leeds, May 2015. [ISSN 2057-4002]
- 'Competitive authoritarianism and popular protest: Evidence from Serbia under Milošević', *International Political Science Review*, vol. 37 (1), 2016: 36-50. [ISSN: 01925121; 1460373X; doi: 10.1177/0192512114535450] [M22]
- 'Popular protest in authoritarian regimes: Evidence from communist and post-communist states', *Journal of Southeast European and Black Sea Studies*, vol. 14 (2), 2014: 139-157. [ISSN: 1468-3857; 1743-9639; doi: 10.1080/14683857.2014.901725] [M23]
- „Стабилни ауторитаризам у арапском пролећу“, *Социолошки преглед*, год. XLVII, бр. 4 (октобар-децембар 2013): 489-514. [YU ISSN 0085-6320; УДК: 316.4.063.24:323.329.6(53)] [M24]
- 'Grassroots groups, Milošević or dissident intellectuals? A controversy over the origins and dynamics of the mobilization of Kosovo Serbs in the 1980s', *Nationalities Papers*, vol. 32, no. 4, December 2004, pp. 781-796. [ISSN: 0090-5992; 1465-3923; doi: 10.1080/0090599042000296113] [M23] [SciMago Q1 2003 PS & IR; Q1 2004 History]
Објављено и у Thomas Emmert and Charlie Ingraio (eds.) *Conflict in Southeastern Europe at the end of the Twentieth Century: A "Scholars' Initiative"* assesses some of the controversies (London, Routledge, 2006). [ISBN - 0-415-39925-4]
- 'Institutional power and the rise of Milošević', *Nationalities Papers*, vol. 32, no. 1, March 2004, pp. 183-205. [ISSN: 0090-5992; 1465-3923; doi: 10.1080/0090599042000186160] [M23] [SciMago Q1 2003 PS & IR; Q1 2004 History]

Објављено, под називом ‘Milošević’s ascent’, и у Момчило Павловић, Дејан Јовић и Владимир Петровић (ур.) *Осма седница ЦК СКС: узроци, ток и последице* (Београд и Стирлинг, Институт за савремену историју и Институт за проучавање европског суседства, 2008). [ISBN - 978-86-7403-131-5]

- ‘Nationalism, social movement theory and the grass roots movement of Kosovo Serbs, 1985-1988’, *Europe-Asia Studies*, vol. 54, no. 5, July 2002, pp. 771-790. [ISSN: 0966-8136; 1465-3427; doi: 10.1080/09668130220147047] [M21-22]

Објављено, под називом „Национализам, теорија друштвених покрета и покрет Срба с Косова, 1985-1988“, и у *Реч: часопис за књижевност, културу и друштвена питања*, бр. 70.16, јун 2003. [ISSN - 0354-5288]

Поглавља у монографијама и зборницима радова

- ‘Communicating power and resistance in democratic decline: the 2015 smear campaign against Serbia’s ombudsman’ (with Aleksandra Krstić and Jovica Pavlović), in Katrin Voltmer, Christian Christensen, Irene Neverla, Nicole Stremlau, Barbara Thomass, Nebojša Vladisavljević and Herman Wasserman (eds.) *Media, communication and the struggle for democratic change: Case studies on contested transitions* (Basingstoke and New York, Palgrave Macmillan, 2019). [ISBN: 978-3-030-16747-9; 978-3-030-16748-6; doi: 10.1007/978-3-030-16748-6_9] [M13]
- „Демократија и консociјација у pluralним друштвима после рата“ у Nerzuk Ćurak и Judith Brand, ur., *Politike izgradnje mira u regionu: opterećenja prošlosti i vizije budućnosti/Politics of building peace in the region: Burdens from the past and visions for the future* (Sarajevo, Fakultet političkih nauka, Univerzitet u Sarajevu i ForumZFD, 2018): 82-97. [ISBN 978-9958-598-84-5] [M33]
У припреми за објављивање и у Илија Вујачић и Душан Марковић, ур. „Војислав Становчић: живот посвећен идејама: зборник радова“, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука и Удружење за политичке науке Србије, Београд, 2019. [ISBN 978-86-6425-050-4] [M63]
- „Медији, „индексирање“ односа снага и слобода штампе после Петог октобра“, у Бојан Вранић и Горан Дајовић (ур.) *Демократска транзиција Србије: (ре)капитулација првих 25 година* (Београд, Универзитет у Београду – Правни факултет) (2016) [ISBN 978-86-7630-670-1] [M63]
- ‘Securitisation versus citizenship in the Balkan states: Populist and authoritarian misuses of security threats and civic responses’, *Global Campus Human Rights Journal*, 1 (2017): 373-392. (with Anna Krasteva) [ISSN: 2532-1455; doi: 20.500.11825/423] [M33]
- ‘Does scholarly literature on the breakup of Yugoslavia travel well?’ in Florian Bieber, Armina Galijaš and Rory Archer (eds.) *Debating the end of Yugoslavia* (Farnham, Ashgate Publishing, 2014). [ISBN: 978-1409467113] [M14]
- „Демократија и полупредседнички систем у Србији данас“, у Милан Подунавац (ур.) *Јавне политике Србије* (Београд, Heinrich Boll Stiftung, 2011). [ISBN: 978-86-86793-09-6] [M45]
- „Демократија, консолидација демократије и пример Србије“, у Милан Подунавац (ур.) *Устав и демократија у процесу трансформације* (Београд, ФПН, 2011). [ISBN: 978-86-84031-52-7] [M33]
- „Мешовити режими, протести и 5. октобар“, у Душан Павловић (ур.) *Развој демократских установа у Србији – десет година после* (Београд, Heinrich Boll Stiftung, 2010). [ISBN: 978-86-86793-08-9] [M63]

- ‘Kosovo and two dimensions of the contemporary Serb-Albanian conflict’, in Robert Hudson and Glenn Bowman (eds.) *After Yugoslavia: Identities and politics within the successor states* (Basingstoke, Palgrave Macmillan, 2011). [ISBN: 978-0-230-20131-6] [M13]
- ‘The break-up of Yugoslavia: The role of popular politics’, in James Kerr-Lindsay and Dejan Đokić (eds.) *New perspectives on Yugoslavia: Key issues and controversies* (London, Routledge, 2010). [ISBN: 978-0-415-49920-0] [M13]
- ‘Yugoslavia’s successor states’ in Peter Calvert (ed.) *Border and territorial disputes of the world*, 4th ed. (London, John Harper Publishing, 2004): 390-398. [ISBN: 0-9543811-3-0] [M14]

Остали радови

- „Етничко чишћење“ (оглед), *Политички живот*, год. I, бр. 2, 2011: 107-112. [ISSN: 2217-6233; UDC 323.1:341.85] [M53]
- „Системи са непосредно изабраним председником, наслеђе старог режима и нови устав“, *Призма*, ЦЈДС, Београд, септембар 2003.

Колега Владисављевић је изводио наставу на великом броју курсева на основним, мастер и докторским студијама. На Факултету политичких наука Универзитета у Београду изводио је наставу на следећим курсевима: Политички систем Србије, Политичке установе и политички живот на Балкану, Политички системи нових демократија и Друштвена историја Србије (основне студије); Introduction into the Interdisciplinary Approach, Демократизација, Уставни дизајн у новим демократијама и подељеним друштвима и Револуције (мастер студије); и Истраживачки семинар и Консолидација демократије, политичке установе и процеси (докторске студије).

На Лондонској школи економије изводио је наставу на курсевима: Russia and the CIS: Institutions and Policies; States, Nations and Empires и Introduction to Political Science (основне студије); Introduction to Comparative Politics, National and Ethnic Conflict Regulation и War, Peace and the Politics of National Self-Determination (мастер студије); и учествовао у извођењу курса Research Seminar (докторске студије). Више година је предавао и на тронедељној летњој школи за међународне студенте на курсу International Politics: Building Democracies from Conflict.

Више година предаје као гостујући професор на курсу Democracy and Ethnic Conflict Regulation (Cluster III: Ethnicity, Nationalism and Religion) на програму European Regional Master’s Degree in Democracy and Human Rights in South East Europe (ERMA) у Сарајеву, који је основао конзорцијум европских универзитета на челу са Универзитетом у Болоњи и Универзитетом у Сарајеву. Раније је као гостујући професор предавао и курсеве Савремени политички системи (основне студије) и Политика и политички системи (мастер студије) на Универзитету Доња Горица у Подгорици.

Небојша Владисављевић је био ментор и члан комисија/испитивач више десетина мастер радова одбрањених на Одсеку за политичке науке Лондонске школе економије и политичких наука (2002-2008) и на мастер програму European Regional Master’s Degree in Democracy and Human Rights in South East Europe (ERMA) у Сарајеву (2011-2019). Био је члан и председник комисија за одбрану више мастер и специјалистичких радова, као и три комисије за одбрану

докторских дисертација, на Факултету политичких наука Универзитета у Београду.

Академска и истраживачка каријера колеге Небојше Владисављевића су се упоредо одвијале. Учествовао је као руководилац и члан истраживачког тима на више пројеката:

- Seventh Framework Programme [theme SSH.2013.4.2-1, Media in conflicts and peace building; пројекат је финансирала Европска комисија]: collaborative project Media, Conflict and Democratisation (MeCoDEM, 2014-2017, бр. 613370; координатор Катрин Волтмер, Лидс) у сарадњи са универзитетима у Лидсу, Оксфорду, Бохуму, Каиру, Јоханесбургу, Стокхолму и Хамбургу.
Колега Владисављевић је био координатор Work Package no. 3: Media, Narratives and Democratization (квантитативна анализа садржаја медијског извештавања о демократизацији у Египту, Јужноафричкој Републици, Кенији и Србији), и координатор истраживачког тима ФПН (осим у радним пакетима 3 и 4 – Филип Ејдус). Чланови истраживачког тима ФПН (Александра Крстић, Ана Стојиљковић, Јовица Павловић и Давор Марко) до данас су објавили више радова у међународним часописима категорија M21-23 на основу материјала са пројекта (European Journal of Cultural Studies; European Journal of Communication; Media, War & Conflict; Southeast European and Black Sea Studies; Europe-Asia Studies) и домаћим часописима, као и рад у монографији коју је објавио Palgrave Macmillan.
- Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту, пројекат финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије (бр. 179076); члан истраживачког тима; учествовао у припреми предлога пројекта са Весном Кнежевић-Предић, координаторком пројекта.
- Конституционализам и владавина права у изградњи националне државе, пројекат финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије (бр. 47026), члан истраживачког тима.
- Билетарална сарадња Републике Хрватске и Републике Србије у заштити националних мањина (2011-2012), координатори пројекта: Синиша Таталовић и Небојша Владисављевић, учествовало више истраживача Факултета политичких знаности у Загребу и Факултета политичких наука у Београду (пројекат финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и Министарство знаности, образовања и спорта Републике Хрватске, бр. 015-0000000-1351).

Током досадашањег рада кандидат је сарађивао са великим бројем научних часописа. Био је члан редакција следећих научних часописа: Политичке перспективе (Београд и Загреб, од 2011), Journal of Comparative Politics (Љубљана, од 2012) и Journal of Regional Security (Београд, од 2018). Рецензирао је радове у више међународних и домаћих часописа, укључујући International Political Science Review, Democratization, American Sociological Review, Europe-Asia Studies, Nations and Nationalism, East European Politics, East European Politics and Societies, Southeast European and Black Sea Studies, Ethnopolitics, Southeastern Europe.

Колега Небојша Владисављевић је председник Удружења за политичке науке Србије (УПНС) од 2016. године. У том раздобљу организоване су 4

редовне међународне конференције Удружења са по више од 60 учесника из Србије, других држава Балкана, Западне и Источне Европе, Русије, САД, Источне Азије и Латинске Америке. Објављени су и зборници радова са тих конференција (2016-2018), а нови зборник је у припреми.

Кандидат је био члан више међународних академских удружења у последњих двадесет година: International Political Science Association (IPSA), American Political Science Association (APSA), Political Studies Association, United Kingdom (PSA), Association for the Study of Nationalities (ASN), European Sociological Association (ESA), Association for the Study of Ethnicity and Nationalism (ASEN), Association for Slavic, East European and Eurasian Studies (ASEES), European Communication Research and Education Association (ECREA), International Studies Association (ISA), као и члан више истраживачких група у European Consortium for Political Research (ECPR).

Кандидат је учествовао на 31 научној међународној конференцији:

- ‘Revolution, democratization and Serbia’s October’, Сабор политиколога: међународна конференција Удружења за политичке науке Србије, Београд, 28-29. септембар 2019.
- ‘Stabilitocracy or internal sources of authoritarian revival in the Balkans’, Central and East European International Studies Association (CEEISA)/International Studies Association (ISA) Joint International Conference, Belgrade, 17-19 June 2019.
- ‘The rise of personalist authoritarian rule in Serbia in political cartoons, 2013-2017’ (са А. Крстић), Сабор политиколога: међународна конференција Удружења за политичке науке Србије, Београд, 22-23. септембар 2018.
- ‘Делегативна демократија или мешовити режими? Ауторитарна манипулација и демократски отпори на Балкану’, конференција ‘Демократизација и транзиција на Балкану’, Бања Лука, 1. децембар 2017.
- ‘Демократија и консоцијација у плуралним друштвима после рата’, међународна научна конференција Политике изградње мира у регији: оптерећења прошлости и визије будућности/Politics of building peace in the region: Burdens from the past and visions for the future, Сарајево, 19-22. октобар 2017.
- ‘Recursive populism and hybrid regimes in the Balkans’, International Conference ‘New Politics of Decisionism’, Faculty of Political Science/Faculty of Law, Belgrade, 13-14 October 2017.
- ‘Контекст, стабилност и дезинтеграција сложених политичких заједница: поређење криза Југославије и Европске уније’, међународна научна конференција ‘Европа, Балкан и Црна Гора’, Црногорска академија наука и умјетности (ЦАНУ), Подгорица, 5. октобар 2017.
- ‘Popular resistance to authoritarian trends in the Balkans: Lessons from the coloured revolutions and the Arab Spring’, Сабор политиколога: редовна међународна конференција Удружења за политичке науке Србије, Београд, 23-24. септембар 2017.
- ‘Populist and authoritarian misuses of security threats and civic responses in the Balkan states’ (with A. Krasteva), Global Campus Conference: Securitization and the Impact on Human Rights and Democracy, Institute for Human Rights and Peace Studies, Mahidol University, Bangkok, Thailand, 22-26 May 2017.
- ‘Twilight of delegative democracy? Authoritarian manipulation and resistance in Serbia and the Balkans’, Сабор политиколога: међународна конференција Удружења за политичке науке Србије, Београд, 24-25. септембар 2016.
- ‘Democratization as discursive action: Interpretations of democracy in Egypt, Serbia and South Africa’ (with K. Voltmer & H. Kraetzchmar), International Political Science Association (IPSA) World Congress, Poznan, Poland, 23-28 July 2016.

- 'Media and the quality of democracy in Serbia after Milošević', The Annual Convention of the Association for Slavic, East European and Eurasian Studies, Philadelphia, USA, 19-22 November 2015.
- 'Authoritarian legacy and media framing of democratisation conflicts in Serbia after Milošević', The European Communication Conference (ECCREA), Lisbon, Portugal, 11-15 November 2014.
- „Мешовити режими на Балкану после комунизма“, Сабор политиколога Политика: наука и професија (међународна конференција), Београд, 31. мај-2. јун 2013.
- 'Revolution, nationalism and the collapse of socialist Yugoslavia', the Association for the Study of Ethnicity and Nationalism (ASEN), Annual Meeting, London School of Economics and Political Science, 9-11 April 2013.
- 'Hybrid regimes in the Balkans after the Cold War', the Association for the Study of Nationalities (ASN) Annual World Convention, Columbia University, New York City, 19-21 April 2012.
- 'Does scholarly literature on the breakup of Yugoslavia "travel well"?', Southeast European Dialogues: Debating the End of Yugoslavia, Centre for Southeast European Studies, University of Graz, Austria, 4-6 November 2011.
- „Демократија у Србији десет година после пада Милошевића“, Сабор политиколога Држава и демократија у процесу европеизације Србије (међународна конференција), Београд, 27-29. мај 2011.
- 'Serbia's October and Its aftermath: A coup, revolution or democratization?', the Association for the Study of Nationalities (ASN) Annual World Convention, Columbia University, New York City, 14-16 April 2011.
- 'Nationalist conflict, conflict regulation and the prospects for democratic development in Bosnia and Kosovo', Citizenship, Sovereignty and Soft Borders in Southeast Europe, Pocking, Germany, 11-13 March 2011.
- 'Competitive authoritarianism and mass mobilization', the European Consortium for Political Research (ECPR) Joint Sessions of Workshops ('Comparing Autocracies'), the Westfälische Wilhelms-Universität Münster (Germany), 22-27 March 2010.
- 'Kosovo's declaration of independence and the Serb-Albanian conflict', the Association for the Study of Nationalities (ASN) Annual World Convention, Columbia University, New York, 23-25 April 2009.
- 'Serbia's Antibureaucratic Revolution: The fall of communism and nationalist mobilization in comparative perspective', the Association for the Study of Nationalities (ASN) Annual World Convention, Columbia University, New York, 10-12 April 2008.
- 'Milošević's ascent: The change of political generations, Kosovo and the Eight Session', међународна конференција Осма седница ЦК СК Србије: Србија двадесет година касније, 1987-2007 (Институт за савремену историју из Београда и Институт за проучавање европског суседства из Стирлинга, Шкотска), Београд, 21-22. септембар 2007.
- 'The politics of protest and political change under authoritarianism: Communist and postcommunist perspectives', the Annual Convention of the American Political Science Association (APSA), Чикаго, САД, 30. август-2. септембар 2007.
- 'The consequences of protest politics in authoritarian regimes: Evidence from communist Poland and Yugoslavia, and postcommunist Serbia and Ukraine', the Annual Conference of the Political Studies Association (PSA), Универзитет у Бату, Енглеска, 11-13. април 2007.
- 'Electoral authoritarianism, protest politics and democratisation', 20th World Congress of the International Political Science Association (IPSA), Фукуока, Јапан, 9-13. јул 2006.

- 'Liberalisation, contentious politics and the collapse of Communism', 3rd General Conference of the European Consortium for Political Research (ECPR), Будимпешта, 8-11. септембар 2005.
- 'Nationalist conflict in Kosovo: Legacies and new developments', After Yugoslavia: Antagonism and Identity Reconsidered, Универзитет у Кенту, Кентербери, Велика Британија, 29-31. март 2003.
- 'States, political opportunities and mobilization', the Annual Conference of the Political Studies Association (PSA), Универзитет у Абердину, Шкотска, 5-7. април 2002.
- 'Political opportunity structure between East and West', 5th Biannual Conference of the European Sociological Association (ESA), Хелсинки, Финска, 28. август-1. септембар 2001.

Објављени радови, курсеви на којима предаје, научни скупови на којима је учествовао сведоче да су основна поља интересовања кандидата Владисављевића политички систем, упоредна политика, ауторитаризам, демократија, демократизација, национални и етнички сукоби, друштвени покрети и револуције, као и дизајн политичких установа у новим демократијама и подељеним друштвима.

2. ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

Комисија константује да је кандидат Небојша Владисављевић биран у звање ванредног професора за ужу научну област Политички системи на Факултету политичких наука Универзитета у Београду 2009. године, као и да је реизабран у то звање 2014. године.

Полазећи од те чињенице Комисија је вредновала испуњеност услова кандидата за избор у звање редовног професора од избора у звање ванредног професора на Факултету политичких наука Универзитета у Београду.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 1. Искуство у педагошком раду са студентима

Колега Небојша Владисављевић има богато искуство у раду са студентима у различитим академским звањима. Готово две деценије је у наставном процесу и изводио је све облике наставе на великом броју предмета и различитим универзитетима у земљи и иностранству: Политички систем Србије; Политичке установе и политички живот на Балкану; Политички системи нових демократија; Друштвена историја Србије; Русија и Заједница независних држава: институције и политике; Државе, нације и империје; Увод у политичке науке; и Савремени политички системи – на основним студијама; Увод у интердисциплинарни приступ; Демократизација; Уставни дизајн у новим демократијама и подељеним друштвима; Револуције; Увод у упоредну политику; Регулација националних и етничких сукоба; Рат, мир и политика националног самоопредељења; Демократија и регулација етничких сукоба; и Политика и политички системи – на мастер студијама; као и Истраживачки семинар; и Консолидација демократије, политичке установе и процеси – на докторским студијама.

Предавао на Лондонској школи економије и политичких наука, Факултету политичких наука Универзитета у Београду, на међународном

мастер програму конзорцијума европских универзитета у Сарајеву и на Универзитету Доња Горица у Подгорици.

Комисија посебно истиче ангажованост кандидата на различитим академским установама и на свим нивоима студија – основним, мастер и докторским, што сведочи о педагошким квалитетима колеге Небојше Владисављевића као предавача који је изузетно упућен у најновија достигнућа научног поља које је основни предмет његовог интересовања те да поседује знања и вештине које га препоручују за рад у настави са студентима. Велики број менторстава мастер радова у досадашњој каријери и учешћа у комисијама то такође потврђују.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 2. Позитивна оцена педагошког рада добијена у раду са студентима током целокупног изборног периода

Кандидат Владисављевић је у документацији приложио оцене студената Факултета политичких наука Универзитета у Београду од 2016. до 2019. године (распон оцена 1-5). Студенти су рад колеге оцењивали високим оценама: Политички систем Србије – 2018-2019 (4,00-4,43); 2017-2018 (4,00-4,75); 2016-2017 (3,74-5,00); Политички системи нових демократија – 2016-2017 (4,54); Демократизација – 2017-2018 (5,00); 2016-2017 (4,77); и Уставни дизајн у новим демократијама и подељеним друштвима – 2017-2018 (5,00).

Кандидат је приложио и оцене из рада на мастер програму конзорцијума европских универзитета у Сарајеву од 2016. до 2019. (распон оцена 1-6). Студенти су рад колеге оцењивали високим оценама: Демократија и регулација етничких сукоба – 2018-2019 (4,80-5,19); 2017-2018 (4,63-5,44); 2016-2017 (5,16-5,46).

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 3. Објављен један рад у категорији M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора за област за коју се бира

- ‘Competitive authoritarianism and popular protest: Evidence from Serbia under Milošević’, *International Political Science Review*, vol. 37 (1), 2016: 36-50. [ISSN: 01925121; 1460373X; doi: 10.1177/0192512114535450] [M22]
- ‘Popular protest in authoritarian regimes: Evidence from communist and post-communist states’, *Journal of Southeast European and Black Sea Studies*, vol. 14 (2), 2014: 139-157. [ISSN: 1468-3857; 1743-9639; doi: 10.1080/14683857.2014.901725] [M23]

У првом чланку (2016) испитује се однос између такмичарског ауторитаризма – новог облика мешовитог режима – и протеста грађана и указује се на ограничења постојећих аргумената у литератури о политичким променама у том политичком миљеу. Аутор истражује утицај тог типа режима на мобилизацију противника власти, као и начине на које протести обликују политичке промене. Ослањајући се на упоредне анализе политичких режима и истраживања друштвених покрета и револуција, аутор истиче да такмичарски ауторитаризам подстиче протесте пружајући опозиционим снагама значајне институционалне могућности да регрутују присталице, организују се и супротставе режимским елитама, као и систематским изазивањем широког незадовољства у јавности недемократском и арбитарном владавином. Заузврат, протести могу изазвати кризу режима и испословати значајне концесије од власти. Дугорочно посматрано, протести значајно обликују интересе,

идентитете и капацитете владајућих елита и опозиционих снага, као и формалне и неформалне установе политичког режима, и могу довести до смене власти и/или промене облика режима. Та динамика илустрована је на примеру Србије у време владавине Милошевића, нарочито на примерима широких опозиционих протеста 1991, 1992, 1996-1997, 1999 и 2000. године, који су изазвали озбиљне политичке кризе и на крају довели до промене режима.

У другом чланку (2014) анализирају се успон, динамика и последице политике протеста у ауторитарним и мешовитим режимима. Аутор показује су, упркос озбиљним ограничењима, дуготрајни протести честа појава у неким од тих режима. Облик политичког режима значајно обликује могућности за избијање протеста као и његове облике, нивое и последице. Политика протеста прати другачију логику од оне у демократским земљама и постоје значајне разлике у том смислу између различитих облика недемократских режима. Мада промена режима ретко непосредно произилази из протеста у ауторитарним режимима, политика протеста често производи значајне промене у персоналном саставу и политици елита, што значајно утиче на структуру и функционисање тих режима. Аргумент се ослања на литературу о политичким режимима, пре свега у традицији историјских истраживања Хуана Линца и других, као и студије друштвених и револуционарних покрета. Кључни ставови илустровани су детаљном анализом примера ауторитарних режима у Пољској и Југославији, у којима је су трајни протести водили паду комунизма, и такмичарских ауторитарних режима у пост-комунистичкој Србији и Украјини, који су више пута уздрмани таласима протеста и притиском „одоздо“.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 4. Објављен један рад у категорији M24 од првог избора у звање ванредног професора за област за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51.

- „Стабилни ауторитаризам у арапском пролећу“, *Социолошки преглед*, год. XLVII, бр. 4 (октобар-децембар 2013): 489-514. [YU ISSN 0085–6320; УДК: 316.4.063.24:323.329.6(53)] [M24]

Масовни протести против недемократске власти захватили су током арапског пролећа већи део Северне Африке и Блиског Истока. Зашто ненасилне или оружане побуне нису избиле у свим земљама региона? Зашто су неки недемократски владари смењени под притиском „одоздо“, а други опстали на власти? Теоријске расправе о утицају структурних и институционалних чинилаца на стабилност политичких режима и демократизацију указују на могуће правце анализе ових проблема. Богатство нафтом омогућило је појединим недемократским владарима да избегну широке протесте а другима да их успешно и готово безболно неутралишу. Велики приходи од експлоатације нафте умањили су захтеве грађана за политичким представљањем, олакшали куповину лојалности и ојачали репресивни апарат, као и спремност његових припадника да употребе силу према противницима режима. Поред тога, опстанак арапских монархија, као и алжирског републиканског режима, сугерише да су ауторитарни режими стабилнији од султанистичких (личних) режима. Шира друштвена основа ауторитарних режима, и на њој засноване режимске коалиције, као и јаке политичке установе, смањили су регрутни потенцијал протеста и обезбедили чврст одговор власти. Султанистички режими, с друге стране, суочили су се с егзистенцијалном претњом услед

омражене личне владавине и покушаја династијске сукцесије у републикама, уске друштвене основе режима, велике корупције и неефикасне власти.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 5. Објављених пет радова из категорија M51 у периоду од последњег избора за област за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51.

- ‘Media discourse and the quality of democracy in Serbia after Milošević’, *Europe-Asia Studies*, vol. 71, 2019: 1-25. [ISSN: 0966-8136; 1465-3427; doi: 10.1080/09668136.2019.1669534] [M22]
- ‘Revolutionary origins of political regimes and trajectories of popular mobilization in the late communist period’, *Nationalities Papers*, vol. 47 (4), 2019: 545-561. [ISSN: 0090-5992; 1465-3923; doi:10.1017/nps.2018.62] [M21-23]
- ‘Visual metaphor and authoritarianism in Serbian political cartoons’ (with Aleksandra Krstić and Giorgia Aiello), *Media, War & Conflict*, објављен online 19. јуна 2019: 1-23. [ISSN: 17506352; 17506360; doi: 10.1177/1750635219856549] [M23] [SciMago Q1 PS & IR 2017]
- „Медијско представљање сукоба у демократизацији у Египту, Кенији, Србији и Јужној Африци, *Социологија*, год. LIX, бр. 4 (2017), стр. 518-537. (са Катрин Волтмер) [ISSN: 0038-0318; doi: 10.2298/SOC1704518V] [M24]
- „Медијско представљање политичких сукоба“, *CM: Communication and Media*, год. XII бр. 39 (2017), стр. 5-38. [ISSN: 2466-541X; doi: 10.5937/comman12-13725] [M51]

У првом чланку (EAS, 2019) испитује се квалитет демократије у Србији из иновативне методолошке перспективе – путем квантитативне анализе садржаја медијског дискурса о конфликтној страни демократизације. Налази истраживања говоре о робусном политичком такмичењу, широкој партиципацији цивилног друштва и непрестаним покушајима преиспитивања одговорности јавних функционера од стране јавности у првој деценији после пада Милошевића, које прати значајни скорашњи пад. Имајући такве налазе у виду, оцене стручњака из утицајних индекса демократије, као што су оне из извештаја Фридом Хауса, потцениле су квалитет демократије у првој деценији после промене политичког режима у Србији и прецениле га наредних година. У чланку се такође указује на предности комбиновања оцена квалитета демократије од стране стручњака са онима које почивају на медијском дискурсу, што чини значајни методолошки допринос расправама о квалитету демократије. У квантитативној анализи садржаја анализиран је 1.921 кодирани телевизијски прилог и новински чланак када је реч о кључним политичким сукобима у стратешким тачкама демократизације земље.

Други чланак (NP, 2019) анализира како револуционарно наслеђе политичких режима дугорочно обликује протесте грађана у недемократском контексту. Протести су често избијали у комунистичким режимима и понекад се трансформисали у широке таласе мобилизације, нарочито у касном комунистичком раздобљу. Зашто су неки протести кооптирани од стране државног врха и произвели партикуларни национализам (Југославија и Совјетски Савез), а други подстакли поларизацију између државе и друштва

(Пољска) и или контролу протеста (Кина), имајући у виду да су те државе имале слично историјско, политичко и институционално наслеђе? Политички режими који су потекли из широких револуционарних покрета отпорнији су на протесте и друге велике кризе него остали ауторитарни режими. Аутор показује, насупрот доминантних аргумената у научној литератури, да се дуга идеолошка оружана борба углавном преклапа са ширим патриотским темама, као што су ослободилачки ратови или борбе против међународне интервенције. Револуционарни режими тако стичу патриотски кредибилитет, а границе између патриотских и странаčkih идентитета постају порозне што јача јединство елите и подршку грађана. Имајући у виду такво политичко наслеђе, протести у касним комунистичким режимима подстичу сложену политичку игру старих и нових политичких протагониста чији исход може бити опстанак или трансформација режима. У режимима без револуционарних корена, протести обично производе поларизацију између државе и друштва и, коначно, делегитимацију и растакање режима. Мобилизација грађана у сложеним мултинационалним институционалним миљеима, у одсуству значајне спољне претње, наглашава старе и подстиче нове сукобе дуж тих структурних и институционалних линија подела и, тамо где преовлађују вишеструки политички идентитети, подстиче трансформацију политичких идентитета у партикуларном смеру.

Трећи чланак (MWC, 2019) испитује начин на који су политичке карикатуре одражавале и мобилисале отпор успону ауторитаризма и персонализацији власти у Србији последњих година. У средишту је рад Душана Петричића, нашег најутицајнијег политичког карикатуристе, који је објављен у Политици и НИН-у између 2012. и 2017. године. Петричићеве карикатуре пружају релевантни и занимљив увид у драматични пад медијских слобода и успон персонализоване ауторитарне власти када је реч о њиховој садржини и политичким последицама. Аутори се ослањају на квантитативну анализу садржаја и квалитативну мултимодалну анализу како би испитали кључна репрезентациона и стилска обележја Петричићевих карикатура, као начин да се разуме однос између његове естетике и политичких ставова, као и да се критички оцене неки од начина на који се сукоби у демократизацији могу визуелно изразити. Анализа такође почива на продубљеном разговору с аутором карикатура. Повезујући систематску анализу кључних визуелних образаца на примерима карикатура са свеобухватном оценом како визуелна и језичка обележја заједно промовишу анти-ауторитарне идеале и отпор, чланак пружа оквир за разумевање политичког уплива естетике у процесе пада демократије у Србији последњих година.

Четврти чланак (Соц., 2017) излаже преглед главних налаза квантитативне анализе садржаја која покрива различите облике сукоба у демократизацији – нпр. сукобе око грађанства, избора, транзиционе правде и дистрибуције моћи – у Египту, Кенији, Србији и Јужноафричкој Републици. Кључни налази из анализе садржаја су организовани око следећих тема: узрока сукоба у демократизацији, представљања сукобљених страна, предлога расплета сукоба, перцепције демократије, улоге медија, ауторитарне прошлости, квалитета извештавања и поларизације. Кључни налаз је да разлике у медијском извештавању у овим државама зависе од више чинилаца: посебних контекста држава (и контекста ширих региона у којима се налазе, укључујући арапске земље, подсахарску Африку и посткомунистичку Европу); облика политичког режима и степена демократизације, као и облика сукоба у демократизацији (који рефлектује главне арене политичке утакмице). У свим анализираним државама,

квалитет медијског извештавања је ограничен пристрасношћу, емоционализацијом и – што је најважније – поларизацијом. Сукоби око дистрибуције моћи нарочито изазивају оштру поларизацију, док избори – насупротив постојећој литератури – изгледа да подстичу медије да извештавају умереним стилем. Узорак укључује 5.162 новинска чланка и телевизијска прилога из те четири земље.

Последњи чланак (СМ, 2017) говори о медијском представљању различитих облика политичких сукоба. Извештавајући о неким сукобима, а не о другима, и представљајући их на одређени начин, медији битно утичу на динамику и резултате сукоба током демократизације и тако обликују изгледе на успех сукобљених страна. Аутор анализира литературу о медијима и политичким сукобима, нарочито онај део о медијском представљању међудржавних и грађанских ратова, институционализованих сукоба, протеста и друштвених покрета у демократијама Запада, као и сукоба у недемократским режимима и током демократизације. Највећи део литературе бави се начинима на који Западни медији представљају стране сукобе – оружане и друге – и домаће изборне кампање и расправе о јавним политикама, док је медијско извештавање о домаћим сукобима у незападном окружењу, као што су они који настају током и после недемократске владавине, недовољно истражено. Ретко се повлаче паралеле између медијског извештавања о тим, веома различитим облицима сукоба. Аутор управо инсистира на упоређивању налаза из тих сродних области јер такво поређење сугерише поуке – у виду аргумената и хипотеза – за емпиријско истраживање медијског представљања конфликтне стране савремене демократизације. Најзначајнији налаз ове студије јесте да је политички контекст кључни чинилац који утиче на представљање различитих облика политичких сукоба у медијима. Најважније димензије политичког контекста из тог угла јесу облик политичког режима, међународни (спољни) или домаћи угао, консензус или сукоб елита, област јавне политике и консензус или неизвесност око њиховог доношења и/или садржаја, облик и ниво институционализације сукоба и етапа демократизације. Поред тога, медијско представљање сукоба значајно утиче на политичке исходе и тако подржава или подрива нове демократске установе.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 6. Цитираност од десет хетероцитата

Према подацима у индексној бази Скопус (Scopus), приступљеној октобра 2019. године, 9 радова колеге Небојше Владисављевића цитирано је 76 пута у научним публикацијама, а Хиршов индекс је 4. Најчешће цитирани радови:

Наслов	Аутор(и)	Год.	Часопис/ издавач	Цит.
Serbia's Antibureaucratic Revolution	Vladislavljević N.	2008	Palgrave Macmillan	48
Nationalism, social movement theory and the grass roots movement of Kosovo Serbia	Vladislavljević N.	2002	Europe-Asia Studies	14
Grass roots movement, Milošević or disident intellectuals?	Vladislavljević N.	2004	Nationalities Papers	12

Наслов	Аутор(и)	Год.	Часопис/ издавач	Цит.
Competitive authoritarianism and popular protest	Vladisavljević N.	2016	International Pol. Science Review	5
Institutional power and the rise of Milošević	Vladisavljević N.	2004	Nationalities Papers	4
Popular protest in authoritarian regimes	Vladisavljević N.	2014	Southeast and Black Sea Studies	2

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 7. Два рада са међународног научног скупа објављена у целини у категоријама М31 или М33

- ‘Communicating power and resistance in democratic decline: the 2015 smear campaign against Serbia’s ombudsman’ (with Aleksandra Krstić and Jovica Pavlović), in Katrin Voltmer, Christian Christensen, Irene Neverla, Nicole Stremlau, Barbara Thomass, Nebojša Vladisavljević and Herman Wasserman (eds.) *Media, communication and the struggle for democratic change: Case studies on contested transitions* (Basingstoke and New York, Palgrave Macmillan, 2019). [ISBN: 978-3-030-16747-9; 978-3-030-16748-6; doi: 10.1007/978-3-030-16748-6_9] [M13]
- „Demokratija i konsocijacija u pluralnim društvima posle rata“ u Nerzuk Ćurak i Judith Brand, ur., *Politike izgradnje mira u regionu: opterećenja prošlosti i vizije budućnosti/Politics of building peace in the region: Burdens from the past and visions for the future* (Sarajevo, Fakultet političkih nauka, Univerzitet u Sarajevu i ForumZFD, 2018): 82-97. [ISBN 978-9958-598-84-5] [M33]

У првом раду аутори истражују утицај глобалног урушавања демократских установа на јавну комуникацију на примеру савремене Србије. Анализа почива на обимном емпиријском материјалу из кампање власти против заштитника грађана 2015. године, укључујући податке из квантитативне и квалитативне анализе извештавања електронских и штампаних медија и Твитер садржаја, као и продубљених интервјуа са кључним личностима из политичког и цивилног друштва, укључујући новинаре и уреднике. Анализа кључних арена сукоба открива доминацију емоција и личних уверења у јавним расправама, а не чињеница, баш као и у старим демократијама данас. Ипак, аутори указују и на знатно шири репертоар стратешке манипулације и ауторитарног деловања који оштро поларизују јавни дискурс, систематски подривају медијске слободе и политичко такмичење, и доприносе урушавању квалитета новинарства.

Други рад показује да одсуство сарадње и међунационални сукоби у подељеним пост-конфликтним друштвима често не извиру из консоцијације као институционалног оквира за управљање сукобима, већ из ширег недемократског окружења. Демократски дефицит консоцијалне демократије – нпр. ограничена одговорност јавних функционера и подстицање колективних на рачун индивидуалних права – вишеструко негативно утиче на консоцијалне институције у ауторитарним и мешовитим режимима. Примери социјалистичке Југославије и савремених мешовитих режима у БиХ и Македонији сугеришу да је консоцијација више механизам поделе плена него подстицања кооперације и

контроле представника народа у плуралном друштву. Смисао демократије је у обезбеђењу вертикалне и хоризонталне одговорности јавних функционера и заштити индивидуалних права грађана, што омогућава ефективно функционисање консоцијације.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 8. Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини у категоријама М61 или М63

- „Медији, „индексирање“ односа снага и слобода штампе после Петог октобра“, у Бојан Вранић и Горан Дајовић (ур.) *Демократска транзиција Србије: (ре)капитулација првих 25 година* (Београд, Универзитет у Београду – Правни факултет) (2016) [ISBN 978-86-7630-670-1] [М63]
- ‘Securitisation versus citizenship in the Balkan states: Populist and authoritarian misuses of security threats and civic responses’ (with Anna Krasteva), *Global Campus Human Rights Journal*, 1 (2017): 373-392. [ISSN: 2532-1455; doi: 20.500.11825/423] [М33]

У првом раду аутор указује да квалитет медијског извештавања о политичким питањима не зависи само од утицаја власти, већ и других чинилаца. Ослонац аргумента је теорија „индексирања“ која објашњава битно другачији облик медијског извештавања – о међународним сукобима и спољној политици у битно различитом политичком миљеу, у САД. Прилагођена политичком миљеу нових демократија, та теорија сугерише да медијско извештавање о политици извире и из динамике „бележења“ односа политичких снага од стране медија у демократским земљама, које рефлектује политички утицај и кредибилност кључних учесника у политичком животу, као и њихов капацитет да наметну медијима своју верзију догађаја. Прелиминарна, делимична емпиријска провера овог аргумента указује да такво објашњење у великој мери осветљава сложене услове у којима медији делују у новим демократијама.

У другом раду аутори идентификују кључне безбедносне претње у пост-конфликтним друштвима на Балкану, анализирају успон и јачање ауторитарних снага и оних са крајње деснице и испитују капацитет цивилног друштва када је реч о изградњи алтернативних дискурса и мобилизације отпора таквим трендовима. Анализа се усредсређује на доминацију популистичке секуритизације у Бугарској, етничке секуритизације у подељеном друштву Македоније и урушавање демократије и успон популистичког ауторитаризма у Србији, као и релевантне отпоре цивилног друштва кроз различите облике грађанског активизма и протеста грађана у тим државама.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 9. Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета, или научна монографија (са ИСБН бројем) из научне области за коју се бира, од избора у претходно звање

- *Успон и пад демократије после Петог октобра*, Београд, Архипелаг, 2019. 359 стр. (ISBN 978-86-523-0294-9).

У новој књизи аутор указује на драматични успон и пад демократије после пада Милошевића. Успостављене су динамичне демократске установе које су опстале током више изборних циклуса, обележене снажним политичким такмичењем, широком партиципацијом цивилног друштва и непрестаним

покушајима контроле јавних функционера од стране јавности. Кључни политички сукоби решавани су демократским путем, на изборима и углавном унутар политичких установа, битно мењајући односе политичких снага и одређујући политику земље, упркос експлозивне политике идентитета, институционалног наслеђа личног режима и неповољних међународних околности. После прве деценије демократизације јављају се прва неформална ограничења медијских слобода, која се постепено и систематски појачавају после смене власти на изборима 2012. године и накнадног колапса петооктобарских странака, кулминирајући у слому демократије и успону новог ауторитаризма.

Таква оцена извире из обимног емпиријског истраживања конфликтне стране демократизације у том раздобљу. У првом поглављу аутор излаже укратко основне елементе аргумента књиге и детаљно образлаже теоријски и методолошки оквир истраживања, као и изворе података. У сажетом прегледу савремених приступа проучавању демократизације, супротстављају се приступи који наглашавају значај умерености и сарадње за изградњу демократских установа и они који истичу конфликтну природу демократизације. Аутор указује на предности конфликтног приступа, истичући између осталог и да се тако поставља виши праг у оцени стања демократије. Методолошка основа истраживања почива на укрштеним методама прикупљања, обраде и анализе података: квантитативној анализи садржаја медијског извештавања о политичким сукобима, разговорима са кључним протагонистима сукоба из политичког и цивилног друштва, укључујући новинаре који су о сукобима извештавали, као и широј историјско-институционалној анализи. Квантитативна анализа садржаја и продубљени интервјуи су производ заједничког рада истраживачког тима ФПН током рада на међународном пројекту о улози медија у демократизацији. Аутор је изградио посебни теоријски оквир, а затим тај емпиријски материјал анализирао у оквиру историјско-институционалне анализе коју је користио и у првој књизи.

Друго поглавље анализира квалитет демократског процеса у Србији од 2001. до 2015. године путем обимне квантитативне анализе садржаја извештавања електронских и штампаних медија. Основу емпиријског истраживања чине појмовне расправе о прагу и квалитету демократије, као и објашњење предности истраживања тих појава путем квантитативне анализе садржаја медијског извештавања. Већи део поглавља се фокусира на анализу кључних процедуралних димензија квалитета демократије у Србији: политичког такмичења, партиципације и одговорности власти, а резултати емпиријског истраживања се пореде са експертским оценама из утицајних индекса демократије. Кључни резултат јесте да је успон демократије у првој деценији после Милошевића битно значајнији, а пад демократије драматичнији, као и да је раније почео него што то сугеришу претходна истраживања.

Треће поглавље испитује утицај политичке („револуционарне“) мобилизације против Милошевићеве власти и преузимања власти од стране опозиције на демократизацију. Поглавље отвара сажети опис сукоба око хапшења и изручења Милошевића Хашком суду, као и преглед појмовних и теоријских расправа о класичним и ненасилним револуцијама и њиховим последицама. Аутор објашњава да догађаји око пада Милошевића почетком октобра 2000. године улазе у ред савремених политичких, ненасилних револуција и осветљава различите аспекте дугорочног утицаја тих догађаја на демократизацију из перспективе новије научне литературе о револуцијама.

Преостали део поглавља испитује проблеме са којима су се суочиле нове власти, а у којима се преламају револуционарни утицаји: прво, дилеме преиспитивања прошлости стављене су у шири контекст расправа о односу транзиционе правде и различитих облика демократизације, као и међународне политике условљавања; друго, анализира се утицај институционалног наслеђа личног режима на демократизацију, нарочито нејасне односе савезних и републичких органа, преостале ауторитарне изборне установе и парцијалну цивилну контролу над сектором безбедности. Аутор тврди да су међународна политика условљавања и злоупотребе преосталих ауторитарних установа у политичким обрачунама делова ДОС-а изменили приоритете нове власти и тако озбиљно, мада краткорочно, успорили демократизацију.

У четвртом поглављу аутор анализира међусобне утицаје демократизације и идентитетских сукоба. После сажетог описа сукоба око европских интеграција и косовског питања на изборима 2008, аутор излаже елементе теоријских расправа о етничким сукобима током демократизације, као и наслеђа националних сукоба и политике према националним мањинама, косовском питању и европским интеграцијама после 2000. године. Затим анализира политичке спорове у време проглашења независности Косова. У другом делу поглавља, аутор сажето описује сукобе око одржавања „параде поноса“ и „породичне шетње“ 2010. године и анализира њихове импликације за права нових мањина и демократизацију. Кључни налаз јесте да су идентитетски сукоби покренули широку мобилизацију у политичком и цивилном друштву, која је избрисала доминантну поделу на петооктобарске и странке старе власти, али и указали на капацитет демократских установа да апсорбују и разрешавају кључне друштвене контроверзе.

У петом поглављу аутор описује и анализира узроке пада демократије. Сажети опис кампање таблоидних медија против заштитника грађана и преглед појмовних и теоријских расправа о паду демократије чине основу за детаљну анализу демократских домета петооктобарских странака. Аутор објашњава да је реч о делегативној демократији. Затим аутор описује и анализира узроке смене власти 2012. године и накнадни колапс петооктобарских странака. Последњи део поглавља детаљно описује убрзано урушавање демократских установа и њихов коначни слом, као и успон ауторитаризма последњих година. Аутор закључује да су ти догађаји последица политичког вакуума насталог после слома петооктобарских странака. У закључном поглављу аутор сажето излаже кључне делове теоријског и емпиријског аргумента књиге и разматра њихове шире импликације, укључујући непрестане захтеве из политичког и цивилног друштва за институционалним променама. Књига се закључује кратким освртом на политички развој Србије у последње четири деценије, као и поређењем кључних обележја такмичарског ауторитаризма у Србији деведесетих и данас.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 10. Развој научно-наставног подмлатка

Радећи на више курсева и истраживачких пројеката колега Небојша Владисављевић је заслужан за развој низа младих истраживача и асистената на различитим дисциплинама из области политикологије, нарочито на Факултету политичких наука Универзитета у Београду:

- Душан Вучићевић, асистент (2012-2018) и доцент (2018-) у области Политички системи: учешће у комисијама за избор у звање и вишегодишња педагошка и истраживачка сарадња

- Александра Крстић, тада асистенткиња па доценткиња, заједнички рад на пројекту FP7 MeCoDEM (2014-2017) и припрема више заједничких радова
- Јовица Павловић, докторант (сада и истраживач у Институту за европске студије), заједнички рад на пројекту FP7 MeCoDEM (2016-2017) и припрема заједничких радова
- Више сарадника у настави на курсевима Политички систем Србије и Политички системи нових демократија (2009-2019): Душан Вучићевић, Петар Матић, Марко Жиловић, Страхиња Суботић, Тијана Речевић, Душан Радужко и Ђорђе Манчев.
- Колега Владисављевић је припремио више десетина препорука својим студентима који су примљени на програме последипломских студија на утицајним европским и америчким универзитетима.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 11. Менторство или чланство у две комисије за изразу докторске дисертације

Колега Небојша Владисављевић је био члан или председник три комисије за одбрану докторске дисертације:

- Никола Младеновић, Позиционирање странака у Србији у контексту теорије рационалног избора, ФПН, 2018. (члан)
- Душан Вучићевић, Политичке последице мешовитих изборних система, ФПН, 2017. (председник)
- Борис Варга, Изборне револуције у бившим социјалистичким државама, ФПН, 2011. (председник)

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ: 12. Учесће у комисијама за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама

Колега Небојша Владисављевић је био ментор и члан комисија/испитивач више десетина мастер радова одбрањених на Одсеку за политичке науке Лондонске школе економије и политичких наука (2002-2008), на мастер програму конзорцијума европских универзитета European Regional Master's Degree in Democracy and Human Rights in South East Europe (ERMA) у Сарајеву (2011-2019). Примери менторстава одбрањених мастер радова на програму ERMA:

- Sandina Bošnjak, Persistent State Capture in Serbia and Bosnia and Herzegovina, ERMA, 2018.
- Mubina Alibašić, The Rise of Competitive Authoritarianism in Contemporary Serbia, ERMA, 2018.
- Ana Funa, Lustration – An (Un)effective Tool of Transitional Justice in Albania and Macedonia, ERMA, 2017.
- Marija Ivanović, Political Parties and Democratic Consolidation in Divided Societies: Evidence from Macedonia, ERMA, 2017.
- Amina Šemsović, The Contribution of Universities to the Proces of Democratization in Post-Socialist Societies: The Case of the Public University in BiH, ERMA, 2016.
- Selma Čampara, Radical Nationalism amongst Youth: The Cases of Croatia and Bosnia and Herzegovina, ERMA, 2016.

- Željko Vukčević, Nationalism, Democratization and Yugoslavia's Collapse: The Serbian Angle, ERMA, 2015.
- Tomaš Jungwirth, Greens Up! Down South-East: Political Institutionalization of Environmental Movements in BiH, Croatia and Serbia, ERMA, 2015.

Кратки извод из учешћа у комисијама за одбрану мастер радова на Факултету политичких наука Универзитета у Београду:

- Slađan Rankić, Constructing the Self and the Other - The Case of Elite Discourse in Bosnia and Herzegovina, FPN, 2018.
- Драгољуб Веселинов, Демократске промене у етнички сложеним друштвима, ФПН, 2015.
- Ђорђе Трикош, Могућности промене политике у вишепартијском систему, ФПН, 2014.
- Тања Ђаковић, Консолидација демократије у Босни и Херцеговини, ФПН, 2011.
- Предраг Терзић, Положај мађарске мањине у Румунији и Србији и консолидација демократије, ФПН, 2011.
- Никола Младеновић, Упоредна анализа транзиције: случај Хрватске и Србије, ФПН, 2011.
- Душан Вучићевић, Лајпхартова концептуална мапа демократије – случај Србије, завршни рад на специјалистичким академским студијама, ФПН, 2010.

ИЗБОРНИ УСЛОВИ: 1. Стручно-професионални допринос

1.1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству

Колега Небојша Владисављевић је члан редакције научних часописа:

- Политичке перспективе, регионалног часописа за политичке науке (Београд и Загреб) од 2011. године
- Journal of Comparative Politics (Љубљана) од 2012. године
- Journal of Regional Security (Београд) од 2018. године

Колега Владисављевић је рецензирао чланке у више утицајних научних часописа, укључујући и:

- International Political Science Review
- Democratization
- American Sociological Review
- Europe-Asia Studies
- Nations and Nationalism
- East European Politics
- East European Politics and Societies
- Southeast European and Black Sea Studies
- Ethnopolitics
- Southeastern Europe

1.2. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама

Колега Небојша Владисављевић је био члан или председник три комисије за одбрану докторске дисертације:

- Никола Младеновић, Позиционирање странака у Србији у контексту теорије рационалног избора, ФПН, 2018. (члан)
- Душан Вучићевић, Политичке последице мешовитих изборних система, ФПН, 2017. (председник)
- Борис Варга, Изборне револуције у бившим социјалистичким државама, ФПН, 2011. (председник)

Колега Небојша Владисављевић је био ментор и члан комисија/испитивач више десетина мастер радова одбрањених на Одсеку за политичке науке Лондонске школе економије и политичких наука (2002-2008), на мастер програму конзорцијума европских универзитета European Regional Master's Degree in Democracy and Human Rights in South East Europe (ERMA) у Сарајеву (2011-2019). Примери менторстава одбрањених мастер радова на програму ERMA:

- Sandina Bošnjak, Persistent State Capture in Serbia and Bosnia and Herzegovina, ERMA, 2018.
- Mubina Alibašić, The Rise of Competitive Authoritarianism in Contemporary Serbia, ERMA, 2018.
- Ana Funa, Lustration – An (Un)effective Tool of Transitional Justice in Albania and Macedonia, ERMA, 2017.
- Marija Ivanović, Political Parties and Democratic Consolidation in Divided Societies: Evidence from Macedonia, ERMA, 2017.
- Amina Šemsović, The Contribution of Universities to the Proces of Democratization in Post-Socialist Societies: The Case of the Public University in BiH, ERMA, 2016.
- Selma Čampara, Radical Nationalism amongst Youth: The Cases of Croatia and Bosnia and Herzegovina, ERMA, 2016.
- Željko Vukčević, Nationalism, Democratization and Yugoslavia's Collapse: The Serbian Angle, ERMA, 2015.
- Tomaš Jungwirth, Greens Up! Down South-East: Political Institutionalization of Environmental Movements in BiH, Croatia and Serbia, ERMA, 2015.

Кратки извод из учешћа у комисијама за одбрану мастер радова на Факултету политичких наука Универзитета у Београду:

- Slađan Rankić, Constructing the Self and the Other - The Case of Elite Discourse in Bosnia and Herzegovina, FPN, 2018.
- Драгољуб Веселинов, Демократске промене у етнички сложеним друштвима, ФПН, 2015.
- Ђорђе Трикош, Могућности промене политике у вишепартијском систему, ФПН, 2014.
- Тања Ђаковић, Консолидација демократије у Босни и Херцеговини, ФПН, 2011.
- Предраг Терзић, Положај мађарске мањине у Румунији и Србији и консолидација демократије, ФПН, 2011.
- Никола Младеновић, Упоредна анализа транзиције: случај Хрватске и Србије, ФПН, 2011.

- Душан Вучићевић, Лајпхартова концептуална мапа демократије – случај Србије, завршни рад на специјалистичким академским студијама, ФПН, 2010.

1.2. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима

Колега Небојша Владисављевић је учествовао у низу научних пројеката од који истичемо:

- FP7 пројекат Media, Conflict and Democratisation (MeCoDEM, 2014-2017, бр. 613370; координатор Катрин Волтмер, Лидс; пројекат је финансирала Европска комисија) у сарадњи са универзитетима у Лидсу, Оксфорду, Бохуму, Каиру, Јоханесбургу, Стокхолму и Хамбургу. Колега Владисављевић је био координатор Work Package no. 3: Media, Narratives and Democratization и координатор истраживачког тима ФПН (осим у радним пакетима 3-4).
- Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту (пројекат финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, бр. 179076), члан истраживачког тима.
- Конституционализам и владавина права у изградњи националне државе (пројекат финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, бр. 47026), члан истраживачког тима.
- Билетарална сарадња Републике Хрватске и Републике Србије у заштити националних мањина (2011-2012), координатори Синиша Таталовић и Небојша Владисављевић (пројекат финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и Министарство знаности, образовања и спорта Републике Хрватске, бр. 015-0000000-1351).

ИЗБОРНИ УСЛОВИ: 2. Допринос академској и широј заједници

2.1. Чланство у домаћим или странима академијама наука, стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира

- Председник Удружења за политичке науке Србије (УПНС) од 2016. године

2.2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству

- External examiner, спољни испитивач/контрола квалитета, MSc Comparative Politics (LSE), Одсек за политичке науке, Лондонска школа економије и политичких наука (од 2019, трогодишњи мандат)
- Координатор докторских студија на Политиколошком одељењу (2009-2016)
- Члан Комисије за одбрану нацрта тезе на докторским студијама (2011-2016)
- Члан Комисије за обезбеђење и унапређење квалитета рада ФПН испред Политиколошког одељења (2009-2012)

2.4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке

- Предавао на интензивној тронедељној Летњој школи Лондонске школе економије и политичких наука (The LSE Summer School, IR210 International Politics: Building Democracies from Conflict) од 2004. до 2013. године

ИЗБОРНИ УСЛОВИ: 3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким високошколским установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

3.1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама

- FP7 пројекат Media, Conflict and Democratisation (MeCoDEM, 2014-2017, бр. 613370; координатор Катрин Волтмер, Лидс; пројекат је финансирала Европска комисија) у сарадњи са универзитетима у Лидсу, Оксфорду, Бохуму, Каиру, Јоханесбургу, Стокхолму и Хамбургу. Колега Владисављевић је био координатор Work Package no. 3: Media, Narratives and Democratization и координатор истраживачког тима ФПН (осим у радним пакетима 3-4).
- Пројекат „Билетарална сарадња Републике Хрватске и Републике Србије у заштити националних мањина“ (2011-2012), координатори Синиша Таталовић и Небојша Владисављевић (пројекат финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и Министарство знаности, образовања и спорта Републике Хрватске, бр. 015-0000000-1351).

3.2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача

- External examiner, спољни испитивач/контрола квалитета, MSc Comparative Politics (LSE), Одсек за политичке науке, Лондонска школа економије и политичких наука (од 2019, трогодишњи мандат)
- Предавач на програму European Regional Master's Degree in Democracy and Human Rights in South East Europe (ERMA), Сарајево, конзорцијум европских универзитета на челу са Универзитетом у Болоњи и Универзитетом у Сарајеву (курс Democracy and Ethnic Conflict Regulation, у оквиру Cluster III: Ethnicity, Nationalism and Religion); од 2011. године

3.3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа

- Председник Удружења за политичке науке Србије (УПНС) од 2016. године

3. МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

Колега Небојша Владисављевић је у академској заједници изградио снажан истраживачки и наставни профил у пољима политичког система, упоредне политике, демократизације, политике супротстављања, етничке политике и институционалног дизајна. Значајно је допринео проучавању ауторитаризма и демократије, друштвених покрета и револуција, националне мобилизације и регулације националних и етничких сукоба, као и дизајна политичких установа у новим демократијама и подељеним друштвима, посткомунистичких држава, посебно Југославији и Србији.

Компаратистички приступ, како у истраживањима тако и у настави препознатљива је методолошка матрица у научном приступу колеге Небојше Владисављевића. Комисија посебно указује да је значајно допринео међународној научној дебати о квалитету демократије својим оригиналним приступом квантитативне анализе медијског дискурса. Његови радови засновани су на компаративним истраживањима више држава и политичких процеса, широким темпоралним распонима и софистицираним увидима и представљају важан допринос научној литератури из овог угла.

Комисија у истраживачком раду колеге Небојше Владисављевића посебно истиче теоријске и методолошке доприносе. О томе сведоче бројни и цитирани радови у релевантним међународним часописима у пољима национализма и источно-европске политике, али и саопштења на међународним научним конференцијама у организацији референтних научних институција. Комисија препоручује кандидату да се још активније укључи дебату у компаративној политици, јер његова научна аргументација о политиколошким феноменима које истражује превазилази оквире Србије и Источне Европе. Истраживања Небојше Владисављевића, садрже налазе који надилазе регионалне оквире и по мишљењу комисије, имају потенцијал да буду овјављени у најпрестижнијим часописима из компаративне политике.

Током научне каријере кандидат је био члан руководећег тима и члан више научних пројеката у међународним и националним оквирима. Списак пројеката у чијој је реализацији учествовао, теме којима су посвећени, као и институције у којима су реализовани, сведоче о његовом компетитивном истраживачком формату.

Динамична педагошка каријера колеге Небојше Владисављевића уклапа се у такве оцене. Предавао је на основним, мастер и докторским студијама на факултетима у више европских земаља. Приступ предавањима, иновативни методи у настави, велико искуство чини га предавачем који студенти оцењују високим оценама. Високе оцене педагошког рада потврђује и број мастер и докторских радова који су урађени под његовим менторством или у чијој одбрани је учествовао.

Колега Небојша Владисављевић се етаблирао као утицајни члан академске заједнице председавањем Удружењем за политичке науке Србије, као и сарадњом са одговарајућим удружењима у региону и ван њега. Члан је више редакција и рецензент угледних часописа из области политичких наука.

Темељно последипломско образовање и вишегодишње радно искуство у истакнутим међународним академским установама, као и сарадња са угледним истраживачима потврђују репутацију колеге Небојше Владисављевића као угледног политиколога.

4. ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР КАНДИДАТА У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

Комисија сматра да кандидат Небојша Владисављевић испуњава све критеријуме захтеване конкурсом, предвиђене законом и актима Београдског универзитета и са задовољством предлаже Наставно-научном већу Факултета политичких наука да донесе предлог одлуке да се Небојша Владисављевић изабере за редовног професора за област Политички системи те да се документација упути Већу правно-економских наука и Сенату Београдског универзитета на даље поступање.

Београд, 23 октобар 2019. године

К О М И С И Ј А

Проф. др Милан Јовановић, редовни професор Факултета политичких наука
Универзитета у Београду, председавајући

Проф. др Јовица Тркуља, редовни професор Правног факултета
Универзитета у Београду, члан

Проф. др Данијел Бохслер, редовни Професор Факултета политичких
наука Универзитета у Београду, члан